02/08/2020

“Από την εορτή της ανακομιδής των τιμίων λειψάνων του Αγίου Στεφάνου”

/ Ενορίες

Πάνος Ν. Αβραμόπουλος, Συγγραφέας, Αθήνα, 2-8-2020

Από την εορτή της ανακομιδής των τιμίων λειψάνων του Αγίου Στεφάνου, στον Άγιο Ελευθέριο Αχαρνών

Μέρα μείζονος σημασίας και ιερότητας η 2-α Αυγούστου, για την ορθοδοξία, δοθέντος ότι έλαβε χώρα, η ανακομιδή των ιερών λειψάνων του Αγίου – Πρωτομάρτυρος Στεφάνου. Και με την προσήκουσα ευλάβεια και μεγαλοπρέπεια, στον καλλιεπή και μεγαλοπρεπή ναό του Αγίου Ελευθερίου Αχαρνών, εορτάστηκε σήμερα το ομώνυμο ιερό, ορθόδοξο γεγονός. Στα πανέμορφα και ιστορικά Πατήσια, που μυροβολούσαν διαχρονικά με τους ευωδιαστούς κήπους τους και έστελαν τα πιο χαρμόσυνα κοινωνικά μηνύματα, με τους καλοσυνάτους και

ευγενείς ανθρώπους τους. Αποτελώντας πάντα μια γειτονιά, με υψηλή συνείδηση και αγάπη, για το πολιτισμικό ήθος της ορθοδοξίας. Για τούτο εξάλλου, η κοινωνική αλληλεγγύη, η ανθρώπινη αγάπη και φιλότητα και η στήριξη των αδυνάτων, στα Πατήσια είναι σε ιδανικά επίπεδα, γιατί με αγάπη Θεού οι Πατησιώτες, σαρκώνουν το «αγαπάτε αλλήλους» !

Στα πανέμορφα Πατήσια λοιπόν στον ναό του Αγίου Ελευθερίου, για την εορτή της ανακομιδής των ιερών λειψάνων του Αγίου Στεφάνου. Κατά την ορθόδοξη παράδοση, η ανακομιδή των τιμίων λειψάνων του Αγίου Στεφάνου, έλαβε χώρα επί Αγίου Κωνσταντίνου στην αυτοκρατορία, όταν πλέον είχαν κοπάσει οι φοβεροί διωγμοί του Διοκλητιανού. Εκείνα τα χρόνια φανερώθηκε ο Άγιος Στέφανος τρείς φορές, σε έναν σεβάσμιο ιερέα τον Λουκιανό και του αποκάλυψε που είναι θαμμένα τα λείψανα του. Εν συνεχεία ο Λουκιανός, πήγε και ενημέρωσε τον πατριάρχη Ιεροσολύμων Ιωάννη, που με την σειρά του, επισκέφθηκε το μέρος που ήταν αποτεθειμένα τα ιερά λείψανα του Αγίου Στεφάνου. Και καθώς γίνονταν η αποκάλυψή τους έλαβε χώρα μεγάλος σεισμός, ενώ το ιερό λείψανο πλημμύρισε από ευωδία και μύρο. Μάλιστα λέγεται κατά την θεία παράδοση, ότι ακούστηκαν αγγλικές φωνές που έψαλλαν το «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Ήτοι δόξα στο Θεό στα ύψιστα σημεία του ουρανού και στην βρίθουσα από την αμαρτία των ανθρώπων γη, ας βασιλέψει η ειρήνη, δοθέντος ότι ο θεός φανέρωσε την ευαρέσκειά του στους ανθρώπους, με την ενανθρώπιση του Υιού του. Έδειξαν έτσι οι άγγελοι, ότι ο πρωτομάρτυρας Στέφανος θυσιάστηκε, προς δόξα και αγάπη του Θεού. Σε μεταγενέστερα χρόνια, τα ιερά λείψανα του Αγίου Στεφάνου, μεταφέρθηκαν από την Ιερουσαλήμ στην Κωνσταντινούπολη και αποτέθησαν, στον ομώνυμο ιερό ναό, που έχτισε ο Μέγας Κωνσταντίνος, στην μνήμη του Αγίου Στεφάνου.

Στον επιβλητικό και καλλιμάρμαρο ναό του Αγίου Ελευθερίου Αχαρνών – που φεγγοβολούσε καταυγάζοντας το ιερό ήθος της ορθοδοξίας, αλλά και την μεγαλουργία της βυζαντινής πορφύρας – σύσσωμος ο λαός των Πατησίων, εόρτασε το ιερό γεγονός της ανακομιδής των αγίων λειψάνων, δείχνοντας με την βροντερή παρουσία του και τηρώντας τα μέτρα προστασίας για τον κορονοϊό, ότι δεν μπορεί να ανασχέσει την αγάπη του, για την ορθοδοξία, καμία δύναμη. Γιατί προεξάρχει στις φλογερές καρδιές των χριστιανών, η αγάπη και η θεία δίψα για την ορθοδοξία. Της θείας λειτουργίας προέστη, ο προϊστάμενος του ναού, σεπτός πατέρας κ.κ. Θεμιστοκλής Χριστοδούλου – ένας λαμπρός ιερέας, που με την πολυμερή παιδεία του και από το ραδιόφωνο της εκκλησίας της Ελλάδος, αλλά και με το ευρυδιάστατο ανθρωπιστικό και πολιτισμικό του έργο, λαμπρύνει την ελλαδική εκκλησία – πλαισιούμενος από τους άλλους ιερείς του ναού. Περαίνοντας ο πατέρας Θεμιστοκλής την θεία λειτουργία, αφού διεβίβασε το διάστικτο από

αγάπη και ευλάβεια μήνυμα του Αρχιεπισκόπου μας Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, αναφέρθηκε στον θείο βίο του Πρωτομάρτυρος Στεφάνιου, που με τη θυσία του, διατράνωσε την ακλόνητη πίστη του στο Θεό, στέλνοντας ένα διαχρονικό μήνυμα αγάπης και ευλάβειας στους χριστιανούς του κόσμου. Και του χρόνου με υγεία και ο Ιερός Στέφανος, να σκέπει και να ευλογεί όλο τον κόσμο. Παραθέτουμε το Απολυτίκιο του Πρωτομάρτυρος Στεφάνου:

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεί, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.